

адміністративних органів, до завдань яких входить управління людськими ресурсами та їх розвитком.

На даний час науково-технічний прогрес сильно розвинувся порівняно з XIX ст. що дало змогу автоматизувати виробництво в більшій мірі та замінити людську працю машинною хоча й не повністю, оскільки потрібно слідувати за процесом виробництва, завдяки цьому й поліпшились умови праці. На нашу думку не можливо створити абсолютно правильного чи довгострокового підходу до управління персоналом адже потрібно постійно враховувати безліч різних факторів, такі як культура, традиції, методи заохочення, умови праці, кваліфікаційний рівень працівників та їх відповідальність за вчинки і т.п.

Література.

1. Виноградський М.Д., Виноградська А.М., Шканова О.М. Управління персоналом: навч. посібн. 2-ге вид. Київ : Центр навч. літератури, 2009. 502 с.

2. Балабанова Л.В., Сардак О.В. Управління персоналом: підручник. Київ: Центр учбової літератури, 2011. 468 с.

3. Управління людськими ресурсами: філософські засади: навч. посіб. / Воронкова В.Г. та ін.; за ред. В.Г. Воронкової; Запоріж. держ. інж. акад. К.: Професіонал, 2015. 567 с.

4. Шаповал О., Іваній А., Гальченко А. Кадрова політика підприємства як інструмент системи управління персоналом. *Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2018. № 5 (17). С. 149-151.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЧИННИК СОЦІО-ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ КРАЇНИ

***КОЛЄДІНА К.О., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ***

На сучасному етапі розвитку суспільства необхідною умовою конкурентоздатного, фінансово стійкого та інвестиційно привабливого підприємства у довгостроковій перспективі є узгодження завдань фінансової та економічної ефективності його діяльності з екологічними умовами та ринковими вимогами [1, с. 234-237]. Пріоритетним напрямом розвитку економіки в нинішніх умовах є інноваційний та спрямований на екологізацію усіх галузей й видів

діяльності. За думкою Прокопенко О.В [2, с. 26-31], вирішення суперечливостей між подальшим соціально-економічним розвитком суспільства завдяки науково-технологічному прогресу на засадах інновацій та необхідністю постійного зниження природоємності життєзабезпечуючих виробничих систем полягає у трансформації погляду на інноваційну діяльність як чинник розвитку соціо-еколого-економічної системи (СЕЕС) вищого та нижчого рівнів.

За такою схемою інноваційна діяльність, яка обумовлена прискоренням темпів розвитку науково-технологічного прогресу, ініціюється самою СЕЕС для забезпечення стійкості свого внутрішнього розвитку та є одним з факторів, що визначає динаміку та рівень її розвитку. Екологізація інноваційного розвитку – це зміни у СЕЕС, що відбуваються в результаті неухильного та послідовного створення, впровадження й поширення еко-інновацій в усіх сферах діяльності, які спрямовані на підвищення екоконструктивного та зменшення екодеструктивного впливу на навколишнє природне середовище, сприяють зростанню її соціальної та еколого-економічної ефективності й забезпечують її сталий розвиток. Соціо-еколого-економічна ефективність реалізації варіанта екологізації інноваційного розвитку є індикатором доцільності подальшого його дослідження та критерієм ранжування таких варіантів за пріоритетністю реалізації.

Актуалізація дослідження та вирішення екологічних проблем призводить до того, що країни та світова спільнота змушені удосконалювати екологічну політику, запроваджувати більш ефективні механізми її реалізації [3, с. 58-66]. Велике значення в цьому питанні відіграє мотивація до екологічно спрямованої діяльності підприємств як складових СЕЕС країни.

З метою зменшення наслідків антропологічного забруднення та враховуючи специфіку впливу певних видів відходів на навколишнє середовище, все більше підприємств приділяють особливу увагу заходам щодо переходу до методів чистого виробництва, наголошують Козій І.С., Гурець Л.Л., Пляцук Л.Д. та Вакал С.В. [4, с. 193-195]. Одним із таких заходів є використання безвідходних технологій як найефективнішого способу вирішення проблеми зменшення кількості відходів. Європейською економічною комісією сформульовано визначення поняття «безвідходної технології» як способу виробництва продукції, при якому найраціональніше використовується сировина та енергія в циклі «сировинні ресурси – виробництво – споживання – вторинні ресурси» так, що будь-який вплив на навколишнє середовище не порушує його нормального функціонування.

Абсолютно безвідходне виробництво створити неможливо. Його не існує в природі. Тому в сучасних умовах більш доречним є вживання терміну «маловідходні технології», що є способом виробництва продукції, при якому частина сировини та матеріалів перетворюються у відходи, однак при цьому шкідливий вплив на навколишнє середовище не перевищує санітарних норм.

Таким чином, зміст екологічної безпеки в контексті виробництва полягає в тому, щоб забезпечити прогресивний розвиток життєво важливих інтересів людини, суспільства, довкілля та держави через управління загрозами та небезпеками, які є наслідком функціонування підприємств. Тому природоохоронна діяльність є обов'язковою складовою промислового виробництва за умов реалізації інноваційних проектів екологічної спрямованості.

Література.

1. Шипова Ю.Г. Оцінка впливу екологоорієнтованої діяльності підприємства на його фінансово-економічні показники. *БізнесІнформ*. 2012. № 12. С. 234-237.

2. Прокопенко О.В., Школа В.Ю. Макроекономічне регулювання екологізації інноваційного розвитку регіону. *Механізм регулювання економіки*. 2012. № 3. С. 26-31.

3. Мельник О.І., Маценко О.М., Пронікова Ж.С. Наукові підходи до удосконалення мотивації екологічно спрямованої діяльності. *Механізм регулювання економіки*. 2012. № 3. С. 58-66.

4. Козій І.С., Гурець Л.Л., Пляцук Л.Д., Вакал С.В. Паспортизація пилу двоокису титану та пошук шляхів для зменшення його втрат на ВАТ «Сумхімпром» *Вісник КДПУ імені Михайла Остроградського*. 2009. № 6. С. 193-195.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМУ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

***Краля В.Г., к.е.н., доцент,
Подольська О.В., к.е.н., доцент,
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Економічне зростання забезпечується сьогодні, в першу чергу, технологічним розвитком, в основі якого лежить інноваційна складова. Тому особливої актуальності набуває інноваційний менеджмент, який розглядається як практичне керівництво з управління інноваційними процесами, що властиві будь-якій сучасній організації.